

INSTYTUT GLOBALIZACJI
www.globalizacja.org

Europejski Indeks Cyfryzacji

Listopad 2010

Wstęp

Europejski Indeks Cyfryzacji ma na celu przedstawienie postępu cyfryzacji telewizji w Europie, poprzez badanie stopnia zaawansowania tego zjawiska w poszczególnych krajach. Cyfryzacja rozumiana jako proces, w trakcie którego następuje zamiana sygnału analogowego na cyfrowy, jest wyznacznikiem rozwoju nie tylko telewizji, ale również pozostałych mediów takich jak internet czy radio. Proces ten niesie za sobą wiele korzyści i nowych możliwości, które dotychczas, w ramach systemu analogowego, były niemożliwe. Mowa tu między innymi o wielu usługach dodatkowych jak VOD (video na żądanie), ITV (interaktywna telewizja), technologii HD (lepsza jakość obrazu), aż po e-naukę i e-biznes. A to wszystko w ramach telewizji. Zjawisko cyfryzacji jest bardzo doniosłe, również w kontekście coraz większych wymagań europejskich konsumentów. Cyfryzacja jest procesem wielowątkowym, dlatego w rankingu starano się zawrzeć jak najwięcej jej elementów, co zostanie ukazane w części pracy tłumaczącej wybór kryteriów.

Europejski Indeks Cyfryzacji obejmuje 28 państw, w tym wszystkie kraje członkowskie Unii Europejskiej i Chorwację. Ranking ten jest oparty o obiektywne i mierzalne wskaźniki związane z cyfryzacją telewizji.

1. Metodologia

W *Europejskim Indeksie Cyfryzacji* zastosowano 8 obiektywnych i mierzalnych kryteriów:

- 1) Data wdrożenia telewizji cyfrowej oraz zakończenia jej wdrażania
- 2) Nasycenie telewizją cyfrową
- 3) Dostępne platformy cyfrowe
- 4) Liczba nadawców cyfrowych
- 5) Średni roczny koszt telewizji cyfrowej
- 6) Usługi dodatkowe
- 7) Możliwość free-to-view (liczba darmowych kanałów)
- 8) Liczba dostępnych kanałów telewizyjnych w jakości HD

Wybór powyższych kryteriów ma jasno sprecyzowane przesłanki. Data zakończenia wdrażania telewizji cyfrowej (wyłączenia sygnału analogowego) ukazuje nam stopień zaawansowania procesu cyfryzacji w poszczególnych krajach. Nasycenie telewizją cyfrową przedstawia, jaki procent gospodarstw domowych korzysta z telewizji cyfrowej. Dostępne platformy cyfrowe wskazują na to, jaki klient ma wybór, co do sposobu odbioru sygnału cyfrowego. O konkurencji na rynku telewizji cyfrowej i liczbie dostępnych ofert dla konsumenta świadczy liczba nadawców cyfrowych w danym kraju. Średni roczny koszt telewizji cyfrowej jest swoistą ceną za dostęp do telewizji cyfrowej. Urozmaicenie i stopień zaawansowania oferty telewizyjnej nadawców cyfrowych ukazują nam dostępne usługi dodatkowe. Możliwość free-to-view jest wyznacznikiem dostępności do telewizji cyfrowej niezależnie od statusu materialnego. Dodatkowo dostęp do darmowych kanałów cyfrowych zapobiega wykluczeniu cyfrowemu. O rozwoju technologii cyfrowej i jakości obrazu telewizyjnego świadczy liczba dostępnych kanałów telewizyjnych w jakości HD.

Ocena poszczególnych wskaźników z osobna może wypaczyć obraz procesu cyfryzacji w poszczególnych państwach. W związku tym wnioski będą bazowały na obiektywnej ocenie wszystkich 8 wskaźników.

Za pomocą opisanych kryteriów możemy dokładnie i całościowo przeanalizować zjawisko cyfryzacji w wybranych państwach. Uzyskane wyniki pomogą w porównaniu poszczególnych państw i przedstawieniu ich pozycji w końcowym rankingu.

W poszczególnych kryteriach można otrzymać maksymalnie 28 punktów, przyznawane liderom w każdym zestawieniu. Każdy następny, niżej sklasyfikowany kraj otrzymuje punkt mniej. Kraj na ostatnim, 28 miejscu, otrzymuje 1 punkt. W przypadku wystąpienia braku parametru w poszczególnej klasyfikacji, np. brak oferty free-to-view na Litwie, dany kraj otrzymuje 0 punktów.

2. Wyniki w poszczególnych kategoriach

2.1 Data zakończenia wdrażania telewizji cyfrowej (wyłączenia sygnału analogowego)

Państwa zostały uszeregowane według daty wyłączenia sygnału analogowego. W przypadku, gdy w poszczególnych krajach jest ona taka sama, odwołujemy się do daty rozpoczęcia tego procesu. Spośród badanych krajów sześć zakończyło wdrażanie telewizji cyfrowej. W tej grupie znaleźli się Holandia, Luksemburg, Szwecja, Finlandia, Dania oraz Niemcy. Warto zwrócić uwagę, że trzy z nich to kraje skandynawskie. Wniosek z tego płynący jest taki, że w tej części Europy zjawisko cyfryzacji jest bardzo zaawansowane. W 2006 pierwsze dwa kraje wyłączyły sygnał analogowy: Holandia, Luksemburg, zajmując tym samym pierwsze i drugie miejsce w tym rankingu.

Data zakończenia wdrażania telewizji cyfrowej w pozostałych państwach mieści się w przedziale 2010-2012. Wyjątkiem są trzy państwa: Polska (która termin wyłączenia sygnału analogowego określiła na 2015 rok) oraz dwa kraje, w których nie podjęto jeszcze decyzji, czyli Portugalia i Irlandia. Wielka Brytania jako pierwsza rozpoczęła proces cyfryzacji już w 1998 roku. Ciekawy jest fakt, że wdrażanie telewizji w tym kraju trwa najdłużej, w tym roku mija 12 rok. Jedynym badanym krajem, który nie rozpoczął wdrażania telewizji cyfrowej jest Rumunia.

Miejsce w rankingu	Kraj	Data zakończenia	Data rozpoczęcia	Punkty
1	Holandia	2006 (z)	2003	28
2	Luksemburg	2006 (z)	2006	27
3	Szwecja	2007 (z)	1999	26
4	Finlandia	2007 (z)	2001	25
5	Niemcy	2008 (z)	2002	24
6	Dania	2009 (z)	2006	23
7	Hiszpania	2010	2000	22
8	Estonia	2010	2004	21
9	Malta	2010	2005	20
10	Austria	2010	2006	19
11	Słowenia	2010	2006	18
12	Belgia	2011	2003	17
13	Francja	2011	2005	16
14	Węgry	2011	2007	15
15	Łotwa	2011	2007	14
16	Chorwacja	2011	2009	13
17	Cypr	2011	2010	12
18	Wielka Brytania	2012	1998	11
19	Włochy	2012	2003	10
20	Bułgaria	2012	2003	9
21	Grecja	2012	2005	8
22	Czechy	2012	2005	7
23	Słowacja	2012	2006	6
24	Litwa	2012	2006	5
25	Polska	2013	2009	4
26-28	Rumunia	-	Nie rozpoczęty	0
26-28	Portugalia	Brał decyzji	2005	0
26-28	Irlandia	Brak decyzji	2006	0

Źródło: Opracowanie własne na podstawie COCOM09-01: *Information ranking from Member States on switchover to digital TV*, European Commission, Bruksela 2009

Luksemburg natomiast jest państwem, w którym proces wyłączenia sygnału analogowego trwał najkrócej, jedynie około roku.

Polska na tle tego rankingu wypada bardzo słabo, zajmując dopiero 25 lokatę. Za tą sytuację odpowiedzialne są kolejne rządy w Polsce, które nie potrafiły uporać się z procesem cyfryzacji.

2.2 Nasycenie telewizją cyfrową

Ranking ułożony jest od najwyższego wskaźnika procentowego do najmniejszego. W przypadku, gdy wynik w poszczególnych krajach jest ten sam, miejsce wyżej otrzymuje państwo o większej liczbie mieszkańców. Nasycenie telewizją cyfrową to procent gospodarstw domowych, które za pomocą swych odbiorników telewizyjnych odbiera sygnał cyfrowy. Średnie nasycenie telewizją cyfrową wśród 28 obserwowanych krajów wynosi 46,61%. W dwóch państwach: Finlandii i Luksemburgu, wskaźnik ten osiągnął 100%. Oznacza to, że w krajach tych każde gospodarstwo domowe ma możliwość oglądania telewizji cyfrowej. Blisko tego wyniku znajdują się: Szwecja (93,7 %) i Wielka Brytania (87,1%). Ponownie, w czołówce plasują się dwa kraje skandynawskie.

Na kolejnych pozycjach zauważamy duży spadek procentowy tego wskaźnika. Hiszpania zajmujące 5. miejsce notuje wynik ponad 20% gorszy od kraju plasującego się na 4. miejscu. Kolejnym interesującym zjawiskiem jest wyraźny podział na Europę A i B w tej kategorii. Do pierwszej grupy możemy zaliczyć 13 państw, gdzie

Miejsce w rankingu	Kraj	Nasycenie (%)	Punkty
1	Finlandia	100	28
2	Luksemburg	100	27
3	Szwecja	93,7	26
4	Wielka Brytania	87,1	25
5	Hiszpania	66,2	24
6	Francja	63,3	23
7	Irlandia	58	22
8	Włochy	55,2	21
9	Niemcy	54,4	20
10	Malta	54,3	19
11	Austria	54	18
12	Holandia	51,7	17
13	Dania	51,3	16
14	Polska	41	15
15	Czechy	35,7	14
16	Portugalia	33,6	13
17	Estonia	33,6	12
18	Rumunia	33,2	11
19	Belgia	32,8	10
20	Słowenia	32,7	9
21	Cypr	31	8
22	Słowacja	30,2	7
23	Bułgaria	22	6
24	Węgry	21,6	5
25	Chorwacja	19,6	4
26	Grecja	17,2	3
27	Litwa	16	2
28	Łotwa	15,8	1
	Średnia:	46,61	

Zródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>), dane z 2008 roku

nasylenie telewizją cyfrowa przekracza 50%. Druga grupa to kraje plasujące się w rankingu na pozycjach 15-28, a w których badany wskaźnik jest niższy niż 40 procent. Niejako pomiędzy tymi dwoma grupami znajduje się Polska z wynikiem 41%.

Najmniejsze nasylenie telewizją cyfrową obserwuje się w czterech państwach: Chorwacja (19,2%) ,Grecja (17,2%), Litwa (16%) , Łotwa (15,8%). Oznacza to, że w tych krajach najmniejsza liczba ludzi ma możliwość odbioru sygnału cyfrowego.

2.3 Liczba platform cyfrowych

Poszczególne państwa zostały sklasyfikowane według liczby platform oraz średniej liczby nadawców na każdą platformę (wartość podana w nawiasie). W rankingu badano dostępność następujących platform: naziemna telewizja cyfrowa (DVB-T), telewizja satelitarna (DVB-S), telewizja kablowa (DVB-C), telewizja internetowa (IPTV), naziemna telewizja cyfrowa odbierana za pomocą odbiornika przenośnego (DVB-H) oraz mobilna telewizja cyfrowa. Jedynie w czterech krajach są dostępne wszystkie platformy. Grupę tę tworzą Austria, Polska, Węgry i Holandia. Najczęściej wśród badanych państw mieszkańcy mają dostęp do pięciu platform cyfrowych. W takiej sytuacji znajduje się aż 15 krajów. Miejsca od 20 do 27 są zajmowane przez państwa z czterema platformami. Tylko na Malcie funkcjonują trzy platformy cyfrowe.

Najmniej dostępną formą odbioru sygnału cyfrowego jest DVB-H (posiadają je pierwsze cztery kraje w rankingu, Finlandia oraz Włochy). Ma to związek z tym, że jest to dość nowa forma odbioru, której rozwój i upowszechnienie nastąpi w najbliższej przyszłości. W wszystkich krajach prócz Malty można oglądać telewizję cyfrową przez internet. Platforma DVB-S obejmują swym zasięgiem 26 badanych państw (poza

Miejsce w rankingu	Kraj	Liczba platform	Punkty
1	Austria	6 (4,7)	28
2	Polska	6 (4)	27
3	Węgry	6 (3)	26
4	Holandia	6 (2,7)	25
5	Francja	5 (9)	24
6	Finlandia	5 (6)	23
7	Szwecja	5 (5,6)	22
8	Hiszpania	5 (4,8)	21
9	Włochy	5 (4,6)	20
10	Wielka Brytania	5 (4)	19
11	Rumunia	5 (3,8)	18
12	Belgia	5 (3,6)	17
13	Portugalia	5 (3,6)	16
14	Niemcy	5 (3,4)	15
15	Dania	5 (3,2)	14
16	Chorwacja	5 (2,6)	13
17	Estonia	5 (2)	12
18	Słowenia	5 (2)	11
19	Luksemburg	5 (1,8)	10
20	Bułgaria	4 (3,75)	9
21	Słowacja	4 (3,5)	8
22	Czechy	4 (3,25)	7
23	Litwa	4 (3,25)	6
24	Łotwa	4 (3)	5
25	Irlandia	4 (2,5)	4
26	Grecja	4 (2,5)	3
27	Cypr	4 (1,25)	2
28	Malta	3 (1)	1

Zródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>)

Malta i Łotwą). Kablowa telewizja jest również dostępna w 26 badanych krajach (za wyjątkiem Grecji i Włoch). Sytuacja pozostałych platform rysuje się następująco: DVB-T – obejmuje 26 krajów (poza Bułgarią i Cypr), Mobile - 25 krajów.

2.4 Liczba nadawców cyfrowych

Ranking ten stanowi zestawienie głównych nadawców cyfrowych (obsługujących platformy cyfrowe podane w 2.3) w badanych krajach. W przypadku, gdy państwa mają tę samą liczbę nadawców, wyżej sklasyfikowany jest ten z mniejszą liczbą ludności. Wskaźnik ten jest bardzo istotny, ponieważ przedstawia jak rozwija się konkurencja na rynku telewizji cyfrowej. Odpowiada również na pytanie jak szeroki wybór ma konsument. Średnio, w obserwowanych krajach, możemy korzystać z usług około 14 nadawców cyfrowych. Najwięcej, bo aż 37 nadawców działa w Francji. Możemy stwierdzić, że francuski rynek telewizyjny jest najbardziej konkurencyjny, przez to szczególnie atrakcyjny dla konsumenta. Kolejną grupę stanowią kraje, na którym działa ponad 20 nadawców: Austria (25), Finlandia (23), Hiszpania (22), Szwecja (21).

Najwięcej krajów posiada trzynastu nadawców, z taką sytuacją możemy spotkać się w czterech krajach: Chorwacja, Dania, Węgry, Holandia. Końcówkę rankingu stanowią państwa o najmniejszej liczbie mieszkańców spośród badanych, są Cypr - 5 nadawców i Malta – 2 nadawców.

Miejsce w rankingu	Kraj	Liczba nadawców	Punkty
1	Francja	37	28
2	Austria	25	27
3	Finlandia	23	26
4	Hiszpania	22	25
5	Szwecja	21	24
6	Wielka Brytania	20	23
7	Belgia	18	22
8	Rumunia	18	21
9	Włochy	17	20
10	Polska	15	19
11	Niemcy	15	18
12	Bułgaria	14	17
13	Chorwacja	13	16
14	Dania	13	15
15	Węgry	13	14
16	Holandia	13	13
17	Czechy	12	12
18	Łotwa	11	11
19	Słowacja	11	10
20	Portugalia	11	9
21	Słowenia	10	8
22	Irlandia	10	7
23	Grecja	10	6
24	Luksemburg	8	5
25	Estonia	8	4
26	Litwa	8	3
27	Cypr	5	2
28	Malta	2	1
	Średnia:	14,39	

Polska na tle tego rankingu wypada dość dobrze zajmując 10. pozycje z 15 nadawcami, co jest

Źródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>)

wynikiem powyżej średniej. Oznacza to, że polski rynek telewizyjny rozwija się w dobrym kierunku. Na tle obserwowanych państw, nadawcy najrzadziej obsługują platformę DVB- H (tylko sześciu nadawców). Najpopularniejsza natomiast jest telewizja kablowa, obejmująca około 140 nadawców w badanych krajach.

2.5 Średni roczny koszt telewizji cyfrowej (w EUR)(DVB-T, DVB-S, DVB-C)

Koszt ten został obliczony w następujący sposób. Zebrano ceny ofert nadawców telewizyjnych, obsługujących trzy główne platformy cyfrowe: DVB-T, DVB-S, DVB-C. Na cenę złożyły się: średnia roczna opłata za pakiet telewizyjny oraz koszty instalacji, opłata aktywacyjna, opłata za sprzęt itp. Następnie zsumowano te ceny i obliczono średnią arytmetyczną. Średni roczny koszt telewizji cyfrowej jest podany w walucie euro. Średni koszt na tle wszystkich badanych krajów wynosi około 382 euro. Do najtańszej grupy państw pod względem ceny telewizji cyfrowej zaliczymy: Rumunię (109,94 euro), Estonię (149,63 euro), Bułgarię (168,03 euro) oraz Chorwację (190,25 euro). Łącznie, poniżej 300 euro zapłacimy tylko w 8 krajach. W pozostałych 20 państwach ceny zaczynają się od 300 euro. Ma to nierozłączny związek z zarobkami w poszczególnych państwach, które w ośmiu pierwszych są w większości mniejsze od pozostałych krajów. Najdrożej korzysta się z usług cyfrowych w Portugalii (825,45 euro), Grecji (694,88 euro) i Irlandii (607 euro).

Polska wypadła dobrze w tym rankingu, zajmując wysokie 8 miejsce. Polacy za usługi

Miejsce w rankingu	Kraj	Średni roczny koszt (euro)	Punkty
1	Rumunia	109,94	28
2	Estonia	149,63	27
3	Bułgaria	168,03	26
4	Chorwacja	190,25	25
5	Łotwa	239,08	24
6	Malta	240,28	23
7	Czechy	283,59	22
8	Polska	296,3	21
9	Włochy	300,47	20
10	Luksemburg	316,03	19
11	Finlandia	318,82	18
12	Wielka Brytania	328,99	17
13	Holandia	347,78	16
14	Francja	358,44	15
15	Słowenia	366,6	14
16	Litwa	372,02	13
17	Niemcy	410,92	12
18	Cypr	415,24	11
19	Węgry	426,84	10
20	Słowacja	461,25	9
21	Hiszpania	473,92	8
22	Austria	476,42	7
23	Belgia	479,77	6
24	Szwecja	485,14	5
25	Dania	576,12	4
26	Irlandia	607	3
27	Grecja	694,88	2
28	Portugalia	825,45	1
	Średnia:	382,83	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie informacji (ceny pakietów, koszty dodatkowe) umieszczonych na stronach nadawców cyfrowych, dane z 2010 roku

cyfrowe płacą 296,3 euro czyli koło 1188 złotych rocznie.

Stosunek średniego rocznego kosztu usług cyfrowych do średniego rocznego wynagrodzenia

W celu przedstawienia, jaki realny koszt muszą ponieść mieszkańcy poszczególnych krajów, aby korzystać z telewizji cyfrowej, w raporcie porównano cenę usług cyfrowych do zarobków. Zawarte w zestawieniu wartości są wynikiem ilorazu średniego rocznego kosztu usług cyfrowych, sklasyfikowane w poprzednim rankingu i średniego rocznego wynagrodzenia (dane Eurostatu) badanych państw. W nawiasach są podane wartości procentowe.

Roczny koszt usług cyfrowych stanowi średnio 2,5% rocznego wynagrodzenia w obserwowanych krajach. W czterech państwach jedynie poniżej 1% rocznego wynagrodzenia przeznaczają się na telewizję cyfrową, należą do nich: Luksemburg (0,69%), Wielka Brytania (0,71%), Finlandia (0,83%) , Holandia (0,88%). Warto zaznaczyć, że mieszkańcy tych krajów należą do czołówki najlepiej zarabiających. Kolejną grupę tworzą państwa mieszczące się w przedziale od 1% do 2%. To najliczniejsza grupa składająca się z aż 12 państw. Stosunkowo najwyższy koszt ponoszą mieszkańcy

Miejsce w rankingu	Kraj	Stosunek	Punkty
1	Luksemburg	0,0069 (0,69%)	28
2	Wielka Brytania	0,0071 (0,71%)	27
3	Holandia	0,0083 (0,83%)	26
4	Finlandia	0,0088 (0,88%)	25
5	Niemcy	0,0102 (1,02%)	24
6	Dania	0,0108 (1,08%)	23
7	Francja	0,0111 (1,11%)	22
8	Austria	0,0122 (1,22%)	21
9	Belgia	0,0124 (1,24%)	20
10	Włochy	0,0128 (1,28%)	19
11	Szwecja	0,0135 (1,35%)	18
12	Irlandia	0,0152 (1,52%)	17
13	Malta	0,0153 (1,53%)	16
14	Cypr	0,0195 (1,95%)	15
15	Chorwacja	0,0197 (1,97%)	14
16	Hiszpania	0,0216 (2,16%)	13
17	Rumunia	0,0228 (2,28%)	12
18	Estonia	0,0233 (2,33%)	11
19	Słowenia	0,0251 (2,51%)	10
20	Łotwa	0,0295 (2,95%)	9
21	Czechy	0,0342 (3,42%)	8
22	Polska	0,0362 (3,62%)	7
23	Grecja	0,0451 (4,51%)	6
24	Węgry	0,0477 (4,77%)	5
25	Portugalia	0,0534 (5,34%)	4
26	Słowacja	0,0549 (5,49%)	3
27	Litwa	0,0551 (5,51%)	2
28	Bułgaria	0,0639 (6,39%)	1
	Średnia:	0,025 (2,5%)	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie informacji (ceny pakietów, koszty dodatkowe) umieszczonych na stronach nadawców cyfrowych i danych EUROSTATU: Average gross annual earnings in industry and services, by gender

Bułgarii (6,39%), Litwy (5,51%), Słowacji(5,49%) oraz Portugalii (5,34%).

Polska uplasowała się na niskim 22. miejscu, ma to związek z niskimi zarobkami na tle pozostałych państw, które wyszczególniono w rankingu. Przeciętny Polak musi wydać 3,62% rocznego dochodu wynagrodzenia na telewizję cyfrową.

2.6 Usługi dodatkowe (VoD)

Państwa zestawiono pod względem liczby dostępnych usług Video on Demand. VoD, czyli program na żądanie, to usługa polegająca na umożliwieniu widzowi oglądanie nadawanego materiału filmowego lub słuchanie nadawanego nagrania dźwiękowego w wybranym przez niego czasie, późniejszym niż czas emisji. Średni wynik wyniósł około 22 programów na żądanie. Najbardziej rozwinięta ta usługa dodatkowa jest w Wielkiej Brytanii, gdzie jest 137 takich programów. Szeroki wybór tej usługi mają również mieszkańcy Francji (106) i Włoch (96). Między tą trójką a pozostałymi państwami rysuje się wyraźna różnica. Plasujące się na 4. pozycji Niemcy posiadają 55 usług VoD, czyli o ponad 40 mniej niż Włochy. Aż w 16 obserwowanych krajów nadawcy cyfrowi oferują mniej niż 20 programów na żądanie. Mając na uwadze ogromny potencjał VoD, jak i wynik osiągnięty przez pierwszą trójkę, możemy spodziewać się coraz więcej tych usług w ofercie nadawców telewizyjnych. W czterech państwach nie zanotowano żadnego programu na żądanie, są to: Chorwacja, Litwa, Łotwa, Malta. Polscy nadawcy cyfrowi oferują 14 takich usług, możemy się jednak spodziewać, że ta liczba będzie systematycznie rosła.

Pay-per-view

Państwa zestawiono także pod względem liczby dostępnych usług pay-per-view. Pay-per-view (płać za to, co oglądasz) to system umożliwiający widzom oglądania wybranych przez siebie audycji po uiszczeniu opłaty lub wprowadzenia zamówienia drogą kablową bądź telefoniczną. W przeciwieństwie do VoD, audycje są dostępne dla każdego zamawiającego w jednym czasie.

Zanotowano tylko dziesięć państw, na których rynkach działają firmy oferujące PPV. Najwięcej jest ich w Niemczech, bo aż

Kraj	Liczba usług VOD
Wielka Brytania	143
Francja	106
Włochy	93
Niemcy	55
Holandia	42
Belgia	33
Hiszpania	25
Szwecja	22
Dania	18
Finlandia	14
Polska	14
Irlandia	13
Austria	10
Słowacja	6
Czechy	6
Luksemburg	5
Estonia	5
Węgry	4
Portugalia	4
Cypr	3
Słowenia	3
Grecja	3
Litwa	1
Bułgaria	1
Chorwacja	Brak info
Litwa	Brak info
Łotwa	Brak info
Malta	Brak info
Średnia:	22,46

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: *Annual Report 2009*, Association of Commercial Television in Europe, Brussels 2009, s. 26

dziesięć. Kolejnym przodującym krajem jest Hiszpania, gdzie klienci są zaopatrywani w usługi pay-per-view przez 8 operatorów. W trzech krajach są dostępne cztery oferty tych usług, a są to: Dania, Włochy, Wielka Brytania. Zestawienie zamyka Finlandia z jedną firmą oferującą usługę PPV. Dane pochodzą z 2007 roku, więc możemy spodziewać się, że obecnie te usługi telewizyjne są dostępne w większej ilości państw. Ciągły ich rozwój jest spowodowane wysokim zainteresowaniem ze strony klientów, którzy mogą płacić za te audycje, które ich

Kraj	Liczba usług PPV
Niemcy	9
Hiszpania	8
Francja	5
Dania	4
Włochy	4
Wielka Brytania	4
Belgia	3
Szwecja	3
Austria	2
Finlandia	1

Miejsce w rankingu	Kraj	Usługi dodatkowe	Punkty
1	Wielka Brytania	147	28
2	Francja	111	27
3	Włochy	97	26
4	Niemcy	64	25
5	Holandia	42	24
6	Belgia	36	23
7	Hiszpania	33	22
8	Szwecja	25	21
9	Dania	22	20
10	Finlandia	15	19
11	Polska	14	18
12	Irlandia	13	17
13	Austria	12	16
14	Słowacja	6	15
15	Czechy	6	14
16	Luksemburg	5	13
17	Estonia	5	12
18	Węgry	4	11
19	Portugalia	4	10
20	Cypr	3	9
21	Słowenia	3	8
22	Grecja	3	7
23	Litwa	1	6
24	Bułgaria	1	5
25-28	Chorwacja	Brak info	0
25-28	Litwa	Brak info	0
25-28	Łotwa	Brak info	0
25-28	Malta	Brak info	0
	Średnia:	24	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych The European Audiovisual Observatory (<http://www.obs.coe.int>), dane z 2007 roku

Zestawienie

Państwa sklasyfikowano pod względem usług dodatkowych oferowanych przez działających na ich terenie nadawców cyfrowych. Podane liczby są wynikiem sumy usług VoD i pay-per-view. Średnio mamy dostęp do 24 dodatkowych usług telewizyjnych w badanych krajach. Największymi potentatami pod tym względem są: Wielka Brytania (147), Francja (111), Włochy (97). Możemy śmiało wywnioskować, że w tych państwach najlepiej wykorzystano potencjał telewizji cyfrowej. Jednocześnie obecni na ich rynkach nadawcy cyfrowi posiadają najbogatszą i najbardziej atrakcyjną ofertę telewizyjną, odnośnie usług dodatkowych. Ta trójka państw powinna stanowić wzór dla pozostałych, gdzie osiągnięto znacznie gorsze wyniki. W czterech krajach mamy do czynienia z brakiem informacji na temat telewizyjnych usług dodatkowych, są to: Chorwacja, Litwa, Łotwa, Malta. Polska z wynikiem 14 usług dodatkowych, uplasowała się na 11. miejscu, co jest dobrym prognostykiem na przyszłość, zważając na potencjał usług typu VoD i pay-per-view.

2.5 Możliwość free-to-view (liczba darmowych kanałów)

Państwa zostały uszeregowane według liczby kanałów free-to-view, dostępnych w ramach naziemnej telewizji cyfrowej (DVB-T). W niektórych przypadkach liczba ta jest wynikiem sumy kanałów z kilku platform (powtarzające kanały nie były wliczane do końcowego wyniku). W przypadku, gdy kraje mają tę samą liczbę darmowych kanałów, wyżej sklasyfikowany jest ten z mniejszą liczbą ludności. Państwa, w których nie ma możliwości free-to-view otrzymują zero punktów. W celu przeciwdziałaniu wykluczeniu cyfrowemu, konieczne jest tworzenie platform free-to-view. Naziemna telewizja cyfrowa znakomicie nadaje się do spełniania takiej roli. W tym celu w raporcie pojawił się ten wskaźnik.

W badanych krajach jest dostępnych średnio 25 darmowych kanałów cyfrowych. Zdecydowanym liderem w tej klasyfikacji jest Dania, która oferuje swym mieszkańcom aż 221 darmowych programów telewizyjnych. O ponad dwa razy mniej, 106 udostępnia darmowo telewizjom Wielka Brytania. Następnie ukazują się dwie grupy krajów. W pierwszej można oglądać ponad 30 darmowych kanałów, należą do niej: Niemcy (67), Hiszpania (66), Francja (43), Włochy (35). W drugiej, składającej się z 14 krajów, gdzie liczba darmowych kanałów mieści się w przedziale od 4 do 16. W ośmiu państwach nie ma darmowej naziemnej telewizji cyfrowej. W Bułgarii i na Cyprze ma to związek z brakiem platformy DVB-T. Odnośnie liczby platform free-to-view statystyki przedstawiają się następująco: Wielka Brytania - 4, Francja i Włochy - 3, Hiszpania, Grecja i Czechy - 2, pozostałe 14 krajów posiada jedną platformę.

Miejsce w rankingu	Kraj	Liczba programów free-to-view	Punkty
1	Dania	221	28
2	Wielka Brytania	106	27
3	Niemcy	67	26
4	Hiszpania	66	25
5	Francja	43	24
6	Włochy	35	23
7	Finlandia	16	22
8	Austria	16	21
9	Czechy	14	20
10	Grecja	13	19
11	Rumunia	13	18
12	Luksemburg	12	17
13	Belgia	11	16
14	Węgry	9	15
15	Polska	8	14
16	Estonia	5	13
17	Chorwacja	5	12
18	Łotwa	4	11
19	Słowacja	4	10
20	Portugalia	4	9
21-28	Irlandia	brak	0
21-28	Litwa	brak	0
21-28	Bułgaria	brak	0
21-28	Cypr	brak	0
21-28	Holandia	brak	0
21-28	Malta	brak	0
21-28	Słowenia	brak	0
21-28	Szwecja	brak	0
	Średnia:	24	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>)

Polska z wynikiem 8 kanałów uplasowała się na 15 miejscu. Sytuacja ta może ulec w przyszłość poprawie, gdyż platforma TP EMITEL funkcjonuje stosunkowo krótko.

2.8 Liczba krajowych kanałów telewizyjnych w jakości HD

Państwa zostały uszeregowane na podstawie liczby krajowych kanałów HD, czyli takich, które nadawane przez rodzimych producentów telewizyjnych (miejsce powstania-kraj macierzysty). W przypadku, gdy kraje mają tę samą liczbę, wyżej sklasyfikowany jest ten z mniejszą liczbą ludności. HDTV (High Definition Television) to telewizja wysokiej rozdzielczości. Standard telewizyjny (HD) przeznaczony do przekazu obrazów świetlnych o wysokiej jakości, w szczególności dwukrotnie większej jak ma to miejsce w telewizji standardowej (SD) – liczbie linii analizy oraz w formacie 16:9.

Średnio, badane kraje wyprodukowały między sześcioma i siedmioma kanałami w wysokiej rozdzielczości. Na czele tabeli ukłasyfikowały się Holandia i Wielka Brytania, które mogą pochwalić się dwudziestoma pięcioma programami w standardzie HD. Kolejne miejsce, z niewiele gorszym wynikiem zajęła Francja – 24 kanały. W rankingu można wydzielić dwie grupy państw. Pierwsza z ponad 10 kanałami HD, złożona tylko z 6 państw. Druga oferująca mniej niż 10 takich programów, składa się z 13 krajów. Między tymi grupami znajduje się Belgia z 10 kanałami telewizyjnym HD. Najwięcej państw (bo aż cztery) posiada tylko jeden program dostępny w wysoki standardzie.

Miejsce w rankingu	Kraj	Liczba kanałów HD	Punkty
1	Holandia	25	28
2	Wielka Brytania	25	27
3	Francja	24	26
4	Włochy	20	25
5	Hiszpania	15	24
6	Niemcy	15	23
7	Belgia	10	22
8	Polska	9	21
9	Czechy	8	20
10	Szwecja	6	19
11	Portugalia	6	18
12	Luksemburg	4	17
13	Austria	4	16
14	Dania	3	15
15	Węgry	3	14
16	Rumunia	2	13
17	Słowenia	1	12
18	Irlandia	1	11
19	Słowacja	1	10
20	Finlandia	1	9
21-28	Bułgaria	0	0
21-28	Chorwacja	0	0
21-28	Cypr	0	0
21-28	Estonia	0	0
21-28	Grecja	0	0
21-28	Litwa	0	0
21-28	Łotwa	0	0
21-28	Malta	0	0
	Średnia:	6,54	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>)

Osiem badanych państw nie wyprodukowało jeszcze żadnego programu telewizyjnego w wysokiej rozdzielczości, a są to: Bułgaria, Chorwacja, Cypr, Estonia, Grecja, Litwa, Łotwa, Malta.

Polska uplasowała się na ósmym miejscu, co jest całkiem dobrym osiągnięciem. Możemy pochwalić się dziewięcioma krajowymi programami w jakości HD.

Liczba dostępnych kanałów telewizyjnych w jakości HD

W kolejnej kategorii przedstawiono ogólną ilość programów HD (wyprodukowanych w kraju i za granicą) dostępnych w poszczególnym państwach. W przypadku, gdy kraje mają tę samą liczbę, wyżej sklasyfikowany jest ten z mniejszą liczbą ludności.

Średnio, w sklasyfikowanych krajach możemy oglądać 31 kanałów o wysokim standardzie. Na pierwszym miejscu uplasowała się Belgia, gdzie nadawcy telewizyjni oferują klientom aż 66 takich programów. Belgia w poprzednim rankingu zajęła dopiero siódmą pozycję. Do czołówki możemy również zaliczyć: Wielką Brytanie (63), Holandię (54) i Francję (54), które podobnie jak w poprzednim rankingu znajdowały się w pierwszej czwórce. Wynioskować możemy, że w tym krajach standard i jakość oferowanych programów

Miejsce w rankingu	Kraj	Liczba kanałów HD	Punkty
1	Belgia	66	28
2	Wielka Brytania	63	27
3	Holandia	54	26
4	Francja	54	25
5	Irlandia	51	24
6	Polska	45	23
7	Luksemburg	44	22
8	Włochy	41	21
9	Niemcy	35	20
10	Litwa	34	19
11	Czechy	34	18
12	Portugalia	31	17
13	Dania	30	16
14	Węgry	29	15
15	Austria	28	14
16	Finlandia	28	13
17	Bułgaria	27	12
18	Słowacja	26	11
19	Hiszpania	24	10
20	Estonia	23	9
21	Szwecja	22	8
22	Słowenia	15	7
23	Łotwa	14	6
24	Grecja	14	5
25	Cypr	12	4
26	Chorwacja	11	3
27	Rumunia	7	2
28	Malta	6	1
	Średnia:	31	

telewizyjnych jest na bardzo Źródło: Opracowanie własne na podstawie bazy danych MAVISE (<http://mavise.obs.coe.int/>)

wysokim poziomie. Powyżej średniej (31) sklasyfikowano jedenaście państw, poniżej szesnaście. Portugalia osiągnęła wynik równy średniej. Najbardziej ubogą ofertę programów HD obserwujemy w Rumunii (7) i w Malcie (6).

Polska kolejny raz znalazła się na wysokiej, tym razem szóstej pozycji. W ofercie naszych nadawców cyfrowych jest 45 programów w wysokiej rozdzielczości. Wynika z tego, że standard usług telewizyjnych w Polsce jest nadzwyczaj wysoki.

3. Europejski Indeks Cyfryzacji

Zsumowanie wyników w poszczególnych kategoriach złożyło się na obraz całego rankingu. W tabeli znajduje się zarówno suma punktów, osiągniętych przez dany kraj, jak średnia liczba punktów zdobywanych w poszczególnych kategoriach. Maksymalna liczba punktów jaką można było osiągnąć wynosiła 280, a minimalna 0.

Najbardziej rozwiniętym krajem pod względem cyfryzacji telewizji okazała się Wielka Brytania, która wyprzedziła Francję tylko o jeden punkt. Te dwa państwa są bezsprzecznymi liderami, osiągnęły bowiem 20-punktową przewagę nad uplasowaną na trzecim miejscu Finlandią. Wynik Wielkiej Brytanii nie powinien być zaskoczeniem. Kraj ten, jako pierwszy zdecydował się wyłączyć sygnał analogowy na rzecz cyfrowego. Rynek telewizji cyfrowej osiągnął tam wysoki poziom jakości usług i technologii telewizyjnej. Warto też zwrócić uwagę na dużą liczbę platform free-to-view, które umożliwiają dostęp do telewizji cyfrowej praktycznie wszystkim Brytyjczykom.

Miejsce w rankingu	Kraj	Suma punktów	Średnia punktów
1	Wielka Brytania	231	23,1
2	Francja	230	23
3	Finlandia	208	20,8
4	Niemcy	207	20,7
5	Włochy	205	20,5
6	Holandia	203	20,3
7	Hiszpania	194	19,4
8	Austria	187	18,7
9	Dania	186	18,6
10	Luksemburg	185	18,5
11	Belgia	171	17,1
12/13	Szwecja	169	16,9
12/13	Polska	169	16,9
14	Czechy	142	14,2
15	Węgry	130	13
16	Rumunia	122	12,2
17	Estonia	121	12,1
18	Irlandia	105	10,5
19	Chorwacja	100	10
20/21	Portugalia	97	9,7
20/21	Słowenia	97	9,7
22	Słowacja	89	8,9
23	Bułgaria	85	8,5
24	Malta	82	8,2
25	Łotwa	81	8,1
26	Grecja	59	5,9
27	Cypr	57	5,7
28	Litwa	56	5,6

Francja, która nieznacznie ustępuje Wielkiej Brytanii jest kolejną potęgą telewizji cyfrowej. Na terenie tego kraju działa najwięcej nadawców cyfrowych. Ponadto, Francja jest liderem pod względem usług dodatkowych i liczby kanałów w wysokiej rozdzielczości. Na tle rankingu rysują się cztery grupy krajów. Pierwszą tworzą kraje z wynikiem ponad 200 punktów, które możemy określić, jako czołówkę europejską w dziedzinie cyfryzacji telewizji. Tworzą ją: Wielka Brytania, Francja, Finlandia, Niemcy, Włochy, Holandia. Kolejna grupa

to państwa ułożone między siódmym a trzynastym miejscem w zestawieniu. To tzw. „kraje rozwojowe”, w których proces cyfryzacji jest już dosyć mocno zaawansowany, ale w najbliższych latach możemy spodziewać się dalszych postępów w tej dziedzinie. Trzecia, najliczniejsza grupa mieści się w przedziale punktowym 81 do 142. W tych dwunastu krajach rozpoczęty proces cyfryzacji wymaga kilku lat wzmożonej pracy państwa i prywatnych instytucji telewizyjnych, aby osiągnąć odpowiedni poziom usług cyfrowych. Ostatnią grupę tworzą trzy ostatnie państwa w rankingu: Grecja, Cypr i Litwa. Kraje te stanowią „margines” europejski w dziedzinie cyfryzacji telewizji.

Polska zajęła ex aequo ze Szwecją 12. miejsce, co sprawia, że zaliczamy się do grupy „krajów rozwojowych”. Mimo dobrego wyniku jest wiele elementów, które wymagają poprawy. Jednym z nich jest data wyłączenia sygnału analogowego, która przedłuża się w nieskończoność. Niepokoi również wysoki stosunek wydatków na telewizję cyfrową do średniego rocznego dochodu.

Wnioski dla Polski

W celu zobrazowania stanu cyfryzacji w Polsce, przeanalizujemy poszczególne kryteria rankingu. Planowana data wyłączenia sygnału analogowego w naszym kraju to 2015 rok. Tylko w trzech badanych krajach jest gorsza sytuacja. W Polsce, w mniej niż co drugim gospodarstwie domowym jest dostęp do telewizji cyfrowej. Za powyższe wyniki odpowiedzialne są kolejne rządy RP, które nie potrafiły sobie poradzić z publiczną cyfryzacją. Nieumiejętne i powolne działania w zakresie narodowej strategii wdrażania naziemnej telewizji i radiofonii cyfrowej, spowodowały, że rozwój cyfryzacji w Polsce uległ wyraźnemu opóźnieniu. Pochwalić należy liczbę dostępnych platform cyfrowych, która jest jedną z największych w Europie. Ten dobry wynik, nie przełożył się jednak na liczbę nadawców cyfrowych, których działa tylko piętnaści na polskim rynku mediów publicznych i prywatnych. Cena telewizyjnych usług cyfrowych w Polsce jest jedną z najniższych w Europie. Jednak w ostatecznym rachunku, zestawiając z rocznym wynagrodzeniem, Polacy ponoszą ogromny koszt dostępu do telewizji cyfrowej. Ma to również związek z praktycznie znikomą ofertą programów free-to-view. Odnośnie usług dodatkowych, ich poziom w Europie jest ogólnie niski, za wyjątkiem Wielkiej Brytanii i Francji. Polska wpisuje się w ten trend, oferując telewidzom tylko czternaście takich usług. Pod względem kanałów wysokiej rozdzielczości, Polska plasuje się w pierwszej dziesiątce z dziewięcioma krajowymi kanałami HD i ogólną liczbą 45 dostępnych programów w wysokim

standardzie. Podsumowując, gdyby w Polsce skutecznie przeprowadzono cyfryzację telewizji publicznej, Polska byłaby jednym z liderów naszego rankingu. Obecnie jesteśmy tylko średniakiem Europy. Optymistyczny jest natomiast fakt, że osiągnęliśmy najlepszy wynik wśród krajów Europy Środkowo-Wschodniej.

4. Źródła danych

MAVISE – Database of TV companies and TV channels In Europe Union and candidate countries (<http://mavise.obs.coe.int/>)

COCOM09-01: *Information ranking from Member States on switchover to digital TV*, European Commission, Bruksela 2009

Annual Raport 2009, Association of Commercial Television in Europe, Brussels 2009, s. 26 - Eurostat *ec.europa.eu* (Average gross annual earnings in industry and services, by gender)

The European Audiovisual Observatory (<http://www.obs.coe.int>)

Strony nadawców cyfrowych:

- <http://www.sky.at>
- <http://www.liwest.at>
- <http://www.upc.at>
- <http://www.tv-vlaanderen.be/>
- <http://www.telenet.be>
- <http://www.coditel.be>
- <http://www.bulsat.com>
- <http://www.itvpartner.com>
- <http://www.msatcable.com>
- <http://www.tvskat.net>
- <http://www.cabletel.bg/>
- <http://hr.digi.tv>
- <http://www.bnet.hr>
- <http://www.kerman.hr>
- <http://www.mih.com>
- <http://www.cablenet.com.cy>
- <http://www.cz.digi.tv>

- <http://www.cslink.cz>
- <http://www.selfnet.cz>
- <http://www.upc.cz>
- <http://www.boxertv.dk>
- <http://www.canaldigital.dk>
- <http://www.viasat.dk>
- <http://yousee.dk>
- <http://www.starman.eu>
- <http://www.viasat.ee>
- <http://www.telset.ee>
- <http://www.canaldigital.fi>
- <http://plustv.fi/>
- <http://www.digita.fi/>
- <http://www.viasat.fi>
- <http://www.laitilanpuhelin.fi>
- <http://www.abweb.com/>
- <http://www.canalsat.fr/>
- <http://www.tntop.fr/>
- <http://www.scgs.fr>
- <http://www.evc.net>
- <http://www.multichoice.gr>
- <http://www.plus.es/>
- <http://www.euskaltel.es>
- <http://www.telecable.es>
- <http://www.canaldigitaal.nl>
- <http://www.digitenne.nl>
- <http://www.kpn.com/tv.htm>
- <http://www.caiw.nl>
- <http://www.delta.nl>

- <http://www.upc.ie>
- <http://www.balticum-tv.lt>
- <http://www.coditel.lu/>
- <http://www.eltrona.lu>
- <http://www.telesat.lu/>
- <http://www.izzi.lv/>
- <http://www.balticom.lv>
- <http://www.go.com.mt>
- <http://www.melitacable.com/>
- <http://www.info.sky.de>
- <http://www.arena.tv>
- <http://www.kabelbw.de>
- <http://www.kabeldeutschland.de>
- <http://www.primacom.de>
- www.cyfrowypolsat.pl
- <http://www.upc.pl>
- <http://www.vectra.pl>
- <http://n.pl/>
- <http://www.tvcabo.pt>
- <http://www.cabotva.pt>
- <http://www.akta.ro>
- <http://www.boomextra.ro>
- <http://www.rcs-rds.ro>
- <http://www.upc.ro>
- <http://www.magio.sk>
- <http://www.upc.sk>
- <http://www.totaltv.tv>
- <http://www.cekabel.net>
- <http://www.telemach.si>

- <http://www.boxer.se>
- <http://www.canaldigital.se>
- <http://www.viasat.se>
- <http://www.comhem.se/>
- <http://www.telgenat.se/>
- <http://www.digikabel.hu>
- <http://www.prtelcom.hu/>
- <http://www.upc.hu>
- <http://www.t-kabel.hu>
- <http://www.dahliatv.it/>
- <http://www.mediaset.it/corporate/televi>
- <http://www.sky.it/>
- <http://www.sky.co.uk/>
- <http://www.topuptv.com>
- <http://www.virginmedia.com/>

Fundacja Instytut Globalizacji,

www.globalizacja.org

instytut@globalizacja.org

tel. + 48 600 023 118

+ 48 32 232 65 54

Autor raportu: Sebastian Śmiątek

Kierownik projektu: dr Tomasz Teluk

Redakcja: Jacek Spendel

O Instytucie:

Instytut Globalizacji jest prywatnym wolnorynkowym instytutem spraw publicznych założonym w 2006 r. Organizacja prowadzi badania z zakresu konkurencyjności, ochrony środowiska, ochrony zdrowia i globalizacji. Do Rady Instytutu należą naukowcy z uznanych ośrodków m.in. Heritage Foundation, CATO Institute czy Institute of World Politics. W 2009 r. Instytut Globalizacji otrzymał międzynarodową nagrodę Templeton Freedom Award, przyznaną przez ATLAS Foundation w Waszyngtonie oraz nagrodę dla najlepszej organizacji pozarządowej przyznaną przez Gazetę Finansową.